

CORRECTIONELE RECHTBANK GENT

Vonnis: 18 juni 2013
 Griffiënummer : 2013/ *1625*
 Parketnr. :

De eenentwintigste kamer heeft het volgende vonnis uitgesproken.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN

1. _____, bierhandelaar, geboren te _____
 op _____, wonende te _____
2. _____ met zetel te _____ KBO

beklaagde van:

Om de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt, om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 SW).

de eerste en de tweede:

op het perceel gelegen te _____ en
 gekadastraerd als afdeling _____ eigendom van _____
 met zetel te _____ KBO

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO),

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken : het optrekken of plaatsen van een constructie),

namelijk:

de groene bufferzone van 8 meter breedte, ten opzichte van de oostelijke

HOGER BEROEP - *Op 28 juni 2013 door*
(ibek) tegen alle beschikkingen.
(vervolg zie 2^oblad)

grens van het kadastrale perceel is slechts deels aangelegd met een breedte van 3,50 meter.

De groene bufferzone van 5 meter breedte, ten opzichte van de noordelijke grens van het kadastrale perceel is niet aangelegd en volledig uitgevoerd in asfalt.

te van 07/09/2009 (stuk 12) tot 02/08/2012 (stuk 65)

PROCEDURE

1. Tijdens de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de processtukken.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd op 8 februari 2013 overgeschreven op het hypotheekkantoor te . Deze dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaars ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek. De strafvordering is ontvankelijk (art. 6.2.1. VCRO).

De dagvaarding werd ingeschreven in het gemeentelijk vergunningsregister (art. 6.2.1 VCRO).

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 26 februari 2013.

2. Bij tussenvonnis van 26 februari 2013 werd, met toepassing van art. 2bis van de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering (VTSv) advocaat te aangesteld als lasthebber ad hoc teneinde de te vertegenwoordigen in de strafvordering.

Om de lasthebber ad hoc toe te laten eerst kennis te nemen van het strafdossier werd de behandeling van de zaak uitgesteld naar 21 mei 2013.

3. De rechtbank nam kennis van:

- de vordering van de procureur des Konings;
- het verweer door en namens de beklaagden.

HOGER BEROEP : - op 28 juni 2013 door
(behl. - rechtspr.) tegen alle beschikkingen
- op 28 juni 2013 door het OM tegen
en

STRAFRECHTELIJK**Felten**

4. De eerste beklagde is afgevaardigd bestuurder van de tweede beklagde die eigenaar is van een perceel gelegen te kadastraal bekend als en die er een drankenhandel exploiteert.

Op 15 mei 2009 verleende het college van burgemeester en schepenen aan een bouwvergunning voor het bouwen van een eengezinswoning, met uitbreiding van bestaande winkel en magazijn (drankencentrale) na het slopen van een woning en het rooien van bomen.

Als bijzondere voorwaarde werd de aanleg van een groene bufferzone van 8 m breed ten opzichte van de oostelijk grens van het kadastraal perceel en van een groene bufferzone van 5 m breed, ten opzichte van de noordelijke perceelsgrens van het kadastraal perceel opgelegd.

Een controleur van de afdeling bouwtoezicht van de stad ging een paar maal ter plaatse en stelde op 26 oktober 2010 vast dat ondanks herhaalde aanmaningen deze bijzondere voorwaarden slecht ten dele werden uitgevoerd. Meer bepaald werd ten oosten van voormeld perceel een groenbuffer van slechts 3,50 m voorzien in plaats van 8,00 m. Ten noorden van ditzelfde perceel werd helemaal géén groenbuffer aangelegd en werd de verharding doorgetrokken tot op de perceelsgrens.

Hij stelde een proces-verbaal op.

5. Op 1 juli 2010 verklaarde : "Als zaakvoerder van de
ben ik gemachtigd een
bindende verklaring af te leggen. is eigenaar van de
gronden waarop de vergunning betrekking heeft.
Ik ben afgeweken van de vergunning omdat de doorgang naar de
leeggoedstapelplaats bemoeilijkt wordt en het feit dat in samenspraak met
de noordelijk gelegen burens werd overeengekomen geen bufferzone te
voorzien op deze perceelgrens. Ondertussen werd de bufferzone oostelijke
grens reeds vergroot. Ik ben zinnens om navraag te doen bij mijn architect
of er voor de regularisatie mogelijk is.
Als zaakvoerder van de verklaar ik mij strafrechtelijk
en burgerrechtelijk aansprakelijk."

Op 2 februari 2011 moest hij toegeven dat hij nog geen regularisatievergunning had aangevraagd.

6. Het perceel is volgens het gewestplan september 1977) gelegen in een woongebied. Het perceel is ook gelegen in het BPA bijgebouwen, koeren en tuinen.

(KB 14

in een zone voor

7. Het college van burgemeester en schepenen van vorderde op 9 juni 2011 aanpassingswerken, nl. de uitvoering van de groene bufferzones van 8m en 5m, en dit onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich op 5 juli 2011 aan bij deze vordering.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid bracht op 23 september 2011 een positief advies uit over de herstellvordering.

8. Op 24 november 2011 weigerde het college van burgemeester en schepenen een regularisatievergunning.

Er werd een nieuwe aanvraag ingediend.

Op 2 augustus 2012 verleende het college van burgemeester en schepenen een vergunning voor het wijzigen van de groenzone.

Op 28 januari 2013 stelde een controleur vast dat de groenzone was aangelegd overeenkomstig de vergunning.

Beoordeling

9. Uit de vaststellingen en de foto's blijkt dat de tenlastelegging bewezen is. Ze wordt ook niet betwist.

Strafrechtelijke verantwoordelijkheid

10. Krachtens artikel 5 Strafwetboek (Sw) is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Het misdrijf heeft een intrinsiek verband met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen.

De vennootschap heeft doelbewust nagelaten de stedenbouwkundige vergunning na te leven.

11. Cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat de eerste beklaagde bestuurder is en de beslissingsmacht had en ook doelbewust de beslissing nam om het misdrijf te plegen.

Hij pleegde de fout wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij een misdrijf pleegde, en willens, in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. De eerste beklaagde kan dus samen met de rechtspersoon worden vervolgd en veroordeeld.

Straf

12. Krachtens artikel 6.1.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

13. De feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

14. De rechtbank gaat niet in op de vraag van de beklaagden hen de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen.

De beklaagden hebben de misdrijven in professioneel verband gepleegd en handelden uit winstbejag.

Zij stelden hun eigen economisch belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening. Zij hebben een toestand van voldongen feiten geschapen. Dat mag niet beloond worden.

De op te leggen straffen moeten duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straf moeten ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengen voor de gemeenschap een grote kost met zich.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde geldboeten aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet komen.

De beklaagden hebben een gunstig strafverleden en hebben, weliswaar onder druk van de strafvervolging, een einde gesteld aan het bouw misdrijf. Een deel van de geldboete kan met uitstel worden opgelegd. Dit zal gelden als waarschuwing voor de toekomst.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

15. De vordering tot herstel is zonder voorwerp.

BURGERRECHTELIJK

16. Ingevolge art. 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering dient de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 31, 35, 36, 37, 38, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 2bis, 4 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 25, 38, 40, 41, 42§3, 43, 43bis, 65, 100 van het Strafwetboek; alsmede alle artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de dagvaarding
art. 1, 8, 14§1 wet van 29 juni 1964;
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28-29 Wet 1 augustus 1985;

DE RECHTBANK, rechtsprekend op tegenspraak.

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt hem voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging tot een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 3.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen;

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging voor de helft van de geldboete of voor 21 dagen van de vervangende gevangenisstraf;

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

Veroordeelt haar voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging tot een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 3.000 euro;

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging voor de helft van de **geldboete**.

Veroordeelt haar tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

Gerechtskosten

Veroordeelt en hoofdelijk tot betaling van de gerechtskosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 46,50 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Stelt vast dat de vordering tot herstel zonder voorwerp is.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de éénnentwintigste kamer van de correctionele rechtbank te Gent op 18 juni 2013, bestaande uit , rechter en griffier, in aanwezigheid van , substituut-procureur des Konink.